

Ôm thc là môt ngành ngh thu t thu c văn hóa c truy n c a tng dân t c, trong đó, t cách ch bi n, trình bày cho đ n th ng th c đ u mang m t s c thái riêng. M i x , m i vùng đ u có t c l ăn u ng riêng và nh ng món ăn đ c bi t đ c gi bí m t, có th nói, là gia truy n t nguyên v t li u, ph ng th c pha ch cho đ n k thu t n u n ng. Nói v ph ng di n h ng th thì vùng nào, tùy theo th i gian và không gian, cũng đ u có nh ng phong t c t p quán riêng bi t v ăn u ng. Nói m t cách chung chung v hình th c, vua quan quý t c La Mã ngày x a thì ăn n m có ng i đ p dâng đ n t n mi ng. Ng i Châu-Âu (nh t là Pháp) t x a đ n nay v n th ng n ng ph n trình di n ly, chén đĩa, mu ng nĩa v i bình hoa và đèn c y đ bàn, b a ăn có th kéo dài đ n ba b n ti ng đ ng h . Dân M thì th c t , v a làm vi c v a ăn hay v a đi v a nhai m t cách tho i mái t nhiên. Đôi khi trong các bu i ti c, v a qua vài m c ca hát thì th c khách đã ch m đ t các món ăn trong th c đ n ! Ng i Tàu ‘x c phân’ v i t t c tâm tình, v a ăn v a húp sùm x p, v a ‘xí xô xí xà’ tr c hàng ch c món lí nhí trên bàn ! Ng c l i đ i v i m t s dân t c ng i Phi Châu thì th t đ n gi n, ch c n mi ng lá chu i và năm ngón tay là gi i quy t xong chuy n !

Hình th c ăn u ng bi u l tác phong và nhân cách c a tng cá nhân m t, do đó bài h c đ u tiên c a các nhà ngo i giao ho c chính khách là cách th c ăn u ng trong các bu i h i h p, giao t , ti p tân. Nh v y, v n đ ăn u ng không đ n gi n nh đa s ng i bình dân th ng nghĩ, mà chính là m t ngh thu t, vì ăn làm sao cho ra v vắn minh, đ p m t và có giáo d c !

Tr l i v n đ m th c c a ng i Vi t Nam ngày tr c cũng l m phong cách theo t p t c c truy n và đây cũng là m t v n đ quan tr ng mà các c r t chú tr ng ch ng trình giáo d c con ng i ngay t lúc v a khôn l n theo câu ‘H c ăn, h c nói, h c gói, h c đùm’. Nh v y vi c ăn u ng ngày x a đ c đ a lên hàng đ u tr c nh ng chuy n khác nh đ y nói và làm vi c (gói, đùm)... Ngoài ra vi c ăn u ng trong các gia đình tr c kia còn ph i tuân theo tôn ty tr t t mà b c cha m b t bu c đ y cho con cháu nh ‘ăn xem n i ng i xem h ng’.Nh ng khi ra ngoài đ đám c thì các c đ y ph i nhanh tay l m t đ ăn ‘m t mi ng gi a làng b ng m t sàng trong b p’, đ ng gi v e l r i ôm b ng đoi ra v !

Phong cách ăn, b c cha m ngày x a còn đ y con cái v hình th c l phép khi có đ p ng i chung v i ng i l n. Vào bàn thì ph i bi t l a ch thích h p v i vai v tu i tác và ph i đ c m t bài thu c lòng m i đ m i ng i có m t nh (đa s nh ng gia đình ng i Bắc) ‘M i ông, m i bà, m i cha, m i m , m i chú, m i bác m i cô m i dì, m i anh, m i ch x i c m’, r i ph i đ i t t c nâng chén lên xong xuôi m i đ n l t tr nh . Trong lúc ăn ph i ng m mi ng đ nhai, không đ c ch p l n ti ng, không đ c nhìn ngang li c đ c hay chen vào chuy n ng i l n (khuôn phép c a các gia đình ng i Trung). Ngoài ta cũng không đ c ăn nhanh và ph i nh m ch ng th c ăn trong mâm, tránh v t quá s l ng kh u ph n đ trù nh ng ng i có m t. Ng i vào bàn con cháu không đ c l a mi ng ngon g p h t vào chén mình ! Và cu i cùng m t đ u quan tr ng là ph i canh ch ng th nào đ cùng ch m đ t b a ăn m t l t v i ng i l n, n u b đũa b c ra thì xem nh thái đ vô l !

Khác v i trong Nam, ngày tr c vi c ăn ngoài đ ng đ i v i ng i Hu là m t đi u t i k . Mu n ăn sang thì vào ti m (r t hi m ti m ăn Hu , c thành h ch có vài ba nhà hàng gì đó), bình dân thì vào ch Đông Ba...Nh ng đàn ông ăn ti m th ng b thiên h xem nh m t hi n t ng ‘quái đ ng’ và bà nào ăn ch thì b gán cho danh t ‘m t n t’ ! Con trai ăn ngoài đ ng ch c ch n v , con gái ăn hàng thì s ch ng ! V v n đ kinh t , đ i v i đ ng bào mi n B c cũng nh Trung, vi c ăn u ng c a nh ng gia đình bình dân có v đ n gi n. Làm ra m i ch ăn m t hai, còn bao nhiêu ch c chịu dành đ m đ phòng khi tr mùa giông bão l t i. Trái l i dân mi n

Nam thì ăn uống thoải mái, làm bao nhiêu ăn bấy nhiêu, vì họ sống trên các vùng đất tài nguyên phong phú. Chàng con lo lắng, hôm nay có gì ăn hết ngày mai ra đất bở của, xuống ao mò cá, ra đất mót lúa, quảng mả lội sông thì tôm cá ăn cướp chừa hết...

Theo quan niệm của giới bình dân, ăn đồ xẹp vào hàng đầu trong những cái khoái của con người. Ở đâu cũng vậy, miếng ăn rất quan trọng, người nghèo đói không ăn thì chết nhưng đi với kẻ giàu, ngoài việc họ còn là một hình thức phô trương và nâng phẩm trình đời. Người hiếm hoi mà người nghèo đói rằng họ muốn ăn gì thì đồ cưỡi ngay rằng 'cái gì cũng thêm cả'. Nhưng một khi trở nên giàu có thì họ thối nát trở lại câu hiếm hoi mà cách thức trịch trịch rằng 'Chán quá! Chàng còn biết ăn cái gì cho vừa miệng nữa!'

Đúng từ 'ăn' nếu uống một mình thì chỉ hành động đưa thức ăn vào miệng, nhai và nuốt xuống dạ dày. Nhưng kèm theo với một động từ, danh từ hay tính từ khác thì chỉ ăn đồ cưỡi qua một hàng khác nhau: ăn lội, ăn chia, ăn quýt, ăn có, ăn tộp, ăn bám, ăn xài, ăn năn, ăn gian, ăn hiếp, ăn hối (đến ăn hối!) ăn bòn (ăn mả), ăn sống (gái điếm), ăn nhảm (ăn nhảm gì!), ăn nếm (giữa hai người khác phái), ăn không người rỗi, muốn ăn thì lần vô bộp, ăn nên làm ra, ăn đi trộm cắp rồi đi sau, cha ăn mà con khát nước, ăn xem rồi người xem họ ăn, họ ăn họ nói họ gói họ cùm.....trong nhân gian còn nhiều từ khác và các nhà nghiên cứu học chữ chẵn còn có một kho tàng vô cùng ăn nữa...

Có nhiều cách dùng từ ăn: Tôn trọng thì mời ngài thỉnh nh, mời cưỡi thỉnh nh. Lịch sự thì mời ông bà xúi cưỡi, mời anh cưỡi thỉnh nh dùng bữa. Bình dân thì mời ăn cưỡi, 'đánh chén một chầu', 'nhậu' một bữa cho vui, hoặc 'làm láng sáng với sấm', 'vô đi kẻo phí của Trời'. Một từ thôi thì dùng cho xẹp, độp, giởng, tấp (ám chỉ heo và chó) và tã. Với từ này tôi còn nhớ câu chuyện do cố Nguyễn Văn Hanh, là người cưỡi lòng chèo theo họ vua tôi thời Khố Địch cho đến Bô Địch, kẻo lội cho nghe từ hiếm còn nhớ: Một vị quan có nhiệm vụ họ Vua Khố Địch thỉnh viếng trầu cau, đi uống đóm và ăn uống trong cung, rất ghét thức dân Tây. Một hôm vua Khố Địch thỉnh và đãi quan toàn quyền tại cung An Địch, đến giờ cưỡi, vị quan trình mời vua dùng bữa và quay qua kính cưỡi nói xẹp quan toàn quyền: Mời ngài vào 'tấp'! Quan toàn quyền bởng lòng vì vị quan này biết nói một chầu thỉnh Tây là 'tấp'! (à table, có nghĩa là vào ăn, theo lội nói bình dân).

Ngày nay nhờ văn hóa đồ cưỡi cưỡi sống, ngành mả thức đã tiến nhanh tiến mạnh lên đến 'đỉnh cao đồ dày'. Tờ hàng cùng người họ mả ra đến đồ cưỡi cái, từ giới bình dân lao động đến quan chức cán bộ, cũng như tờ trong Nam ra Trung đến tờ ngoài Bô...đi đâu cũng thấy ăn và nghe nói đến chuyện ăn! Vậy trong tình trạng kinh tế đình trệ, thối nát nghèo đói kém như ngày nay sao lúc này người ta ăn nhiều? Đây là một điều nghịch lý nhưng tôi tìm hiểu lý do qua ba hình thức xẹp thức khách vào các lội sau:

1. Dân lao động thì nghèo đói, bở mả. Công nhân viên nhà nước một niềm tin, không ai còn nghĩ đến cuộc sống ngày mai, thỉnh lại gia đình và con cái...Kiếm đồ cưỡi nào, dù không đến thỉnh mua ký gỏi, nhưng thỉnh khi về nhà cũng ghé vào quán, chén cháo, cưỡi khoai, trái cóc, con cá, miếng cá...là miếng mời cưỡi thỉnh đồ mả họ men quên hôm nay, quên ngày mai và quên luôn cuộc đời...Đến với thành phẩm này, sau một ngày làm việc khố cưỡi, họ cưỡi phẩm say đồ ngợ lợ sống và ngày mai còn họ kéo cày trở lại! Thành phẩm thỉnh nghĩ, họ sinh cũng như sinh viên là khách họ ngày cưỡi các gánh hàng rong. Việc làm không có, thỉnh cũng không thì các quán bình dân ngoài đồ cưỡi là lội mà bở cưỡi ai cưỡi cưỡi có một thỉnh như cũng có thỉnh ngợ tán gẫu hàng giờ. Sinh viên họ sinh đồ cưỡi chỉ đồ u viếng cưỡi sống đồ u một niềm tin, con đồ cưỡi họ cưỡi với cưỡi họ cưỡi biếng đi đâu? Nếu không phẩm thu cưỡi thành phẩm COCC, thỉnh đồ, gia đình Với Kiêu thì dù phẩm thỉnh bu cưỡi bở đồ đeo đũa vài năm đến họ cưỡi, nhưng rồi thỉnh cưỡi sau gì cũng trở thành thỉnh vớ (thỉnh phẩm bở đồ cưỡi) hay phẩm đóng thỉnh cho chính phẩm đồ cưỡi ra nước ngoài làm nô lệ hay thỉnh bán thân đồ nuôi miếng mình!

2. Giở i trung l u t p trung vào các nhà hàng. H là nh ng ng i ki m ti n khá d dàng, đa s nh bắm vào ch đ , nh t là thành ph n th ng mĩ và trung gian. Hai nh n y đang th nh hành, thành công ti n b c n u bi t núp bóng ác qu , ăn chia đ ng đ u v i tham nhũng, ma giáo và b n vô l ng tâm đ l a l c, bóc l t nh ng ng i cô đ n th t th ...Nh t là b n trung gian bi t mánh l i, x o quy t, b p b m, bi t ăn nói l u loát, d d hay, có th ki m hàng tri u, hàng ch c tri u không m t m t gi t m hôi. Thành ph n n y ng i đ y c trong các nhà hàng ti m ăn vì n i đây là văn phòng làm vi c, n i môi gi i tr giá th ng l ng. Ngoài ra cũng không quên trong gi i ăn ch i n y còn có Vi t ki u áo g m, tr v Vi t Nam là ph i vào các nhà hàng sang tr ng, ăn đ tr thù t i nh ng n i mà tr c kia đã có l n nh n thêm đ ng bên ngoài nhìn vào ! Cu i cùng cũng nên đ ý s th y m t s thân nhân c a Vi t ki u n c ngoài, ăn u ng t i nh ng n i n y r t tho i mái vì h đã có ng i bà con h i ngo i h ng ngày kéo cày đ thanh toán hóa đ n nhà hàng giùm cho h !

3. Giở i th ba là thành ph n đ ng viên, cán b , COCC và dòng h c a ‘nón c i dép râu’, hay ‘b n giò b ’ (tên đ đ i do ng i Nh t đ t cho b n c ng s n Vi t Nam), ăn ch i tr thù cho nh ng ngày đối rách trong r ng v i c m đ n khai s n ch m mu i v ng. Ti n c a c a dân thì t i gi chúng không ăn tiêu phí ph m. Khách c a nhà hàng khách s n t 4 đ n 5 sao là toàn nh ng b m t ngu đ n, m t mo, m t m t dòng h b n chúng . Chúng ‘gi ng’, chúng ‘táp’ h t đ ngon c a l đ n đ m i ngày ph i u ng thu c x t ng đ ch a tiêu hóa ra đàng sau, ói ra b ng mi ng tr c các món v a nu t vào đ còn ch tr ng ăn ti p t c...trong lúc ng i dân th p c bé mi ng, nghèo đói không đ ngay hai b a khoai, s n, cháo, c m ! B n n y ăn no r i r ng m mà ‘b máy ái tình’ c a tên nào cũng tr thành ‘li t sĩ’ n m yên b t đ ng. Chúng ph i tìm cách v c ‘b máy ái tình’ đ ng d y, do đó chúng không ch a b t c m t th gì và mua v i b t c giá nào mi n là kéo l i s c l c đ h ng th . Xã h i Vi t Nam bây gi cái gì b th n c ng đ ng, ph c v t t chuy n phòng the thì t nhiên tr thành đ t giá. Các ông ch ng c n kiêng c gì, cái gì cũng ăn, con gì cũng x c đ ph c v nh ng ngày h i xuân ...t ng c đ ng, cóc nhái, rùa r n, kh , h , ch m, báo, cá s u, ong ki n, bò c p, các kè, m t g u, s ng tê giác, b a c i đ n ‘c a quý’ thú v t đ u không tha...Kh n n n nh t là nghe l i m y th ng Tàu c ng, u ng máu trinh, ăn thai nhi còn trong b ng m đ đ c ‘đêm b y ngày ba vô ra không k ’. Đ i v i b n n y cu c đ i c a chúng ch có cái m n đ ‘gi ng’ vào, l sau ‘nh ’ ra và ngày đêm trau chu t ‘b máy ái tình’ th t t đ th a m n thú tính.

Ng i có giáo đ c th ng xem b a ăn r t thiêng liêng và ph i đ c tôn tr ng. Ăn ph i lên mâm lên chén không b c h t trên b p ho c trong n i, ăn m c t m t t tr c khi vào bàn, ăn t t n đ th ng th c h ng v . Có nh ng tôn giáo d y giáo dân đ c kinh c m t Th ng Đ tr c khi c m đũa, ho c ph i r a tay c n th n và ch đ c dùng m y ngón c a bàn tay trái đ b c th c ăn ! Ng i có l i dù n ng đ n đâu cũng ph i tôn tr ng mi ng ăn và đ yên cho h xong b a ăn tr c khi la r y phân x theo châm ngôn ‘Tr i đánh tránh b a ăn’. T t i x nào cũng v y, đ u đ c đ i m t b a ăn th nh so n tr c khi ra pháp tr ng lãnh lát dao hay viên đ n cu i cùng. Đó là n n p c a m t n n văn hóa nhân b n, bu c m i ng i xem mi ng ăn và b a ăn là ân hu thiêng liêng c a Tr i, nh ng đ i v i c ng s n, chúng l i dùng mi ng ăn đ ch huy và sai khi n con ng i ! Đó là ch tr ng văn hóa đ c a c ng s n. Ng i ta không ng c nhiên khi khám phá ra c p ch huy c ng s n giam đối quân lính b đ i, bu c nh ng con thiêu thân n y ph i ti n chi m m c tiêu tr c đ đ c nh n lãnh kh u ph n h ng ngày. Do đó nhi u b đ i tr ph i li u ch t chi m đ n (th i Pháp cũng nh Vi t Nam C ng Hòa) đ đ c mi ng ăn còn h n ph i ch t đối ngoài m t tr n. M t ch ng minh cho đ ng bào mi n Nam sau ngày m t n c, c ng s n c t h kh u, cúp ph n th c ph m bán theo đ u ng i, n u gia đình nào v ng m t nhi u l n h p t dân ph , ho c tr n tránh lao đ ng nghĩa v hay ch ng vi c khăn gói lên đ ng

đi vùng kinh tế. Đỉnh cao trí tuệ của chúng ta là dùng bao tay để cai trị con người là một vết dơ phải ghi vào lịch sử của nhân loại.

Ăn xong rồi bây giờ đến ôm ! Ôm là một bộ môn văn hóa đặc đáo và lâu Viêt của thiên đường chúng ta. Không biết thú vui này được sắp vào thể loại nào như nghe gì mà khi nghe đến chữ 'ôm' thì hai mắt sáng rực lên ! Như vậy để với đàn ông ôm sẽ chiếm ngôi với đứng trong ngũ khoái (thứ khoái chúng ta thêm ôm là ngũ)

Viết Nam ôm có như thế hình thức :

-Bia ôm : Đàn ông nhân danh đi uống bia như vào bar rồi lại uống ít mà tay chân thì làm việc như u. Các em chiêu đãi tự nhiên như người Hà Nội, mà bia lia lịa, giởu dờ dờ bàn, đứng ra sàng ghế...rồi khi chén chén tự nhiên trở nên trở cờn cờn rồi ra về mà...vẫn sảng ng !

- Cà-phê ôm : Hình thức gọi người như bia ôm, nhưng một ly cà phê có thể lên hàng chén ngàn chúng ta u biết rồi đi chúng ta câu giờ ôm và tình thám hiểm thì không đến nỗi phí tiền phí bạc !

- Karaôkê ôm : Chúng ta có thú tiêu khiển nào thanh lịch và văn minh hơn hình thức ôm này. Khách vào một nhóc, miêng hát mà tay chân thì làm việc thoải mái...đến một lúc nào đó chúng ta biết mình đang hát cái gì và hát đến đâu nữa thì, một là ra về, hai tiếp tục đến em lên thiên thai hay đi xuống địa ngục !

- Tắm ôm : Hình thức đặc đáo này phát xuất từ các vùng biển. Khách đến để tắm và uống bia và ôm, và làm như người chuyên khác rồi sẽ chén chén rồi đi. Tắm ôm có giá cả và giờ giấc đáng hoàng. Chúng ta không thì 'giá mớ m', nhưng mọi ai đã ôm nhau như sam mà không thì luôn bác tài ! Trúng hớp này thì chén tính tiền theo 'giá chúng ta'. Do vậy tiền rồi và ai kiếm nhiều tiền, nghề tắm ôm được phát triển mạnh mẽ thêm trên chúng ta ! Hình thức tắm ôm trên biển cũng thu hút rồi đi, chúng ta phòng ốc, giờ giấc chi u, khăn màn và công an gác cửa. Vì không có biển có sông thì tắm ở trong bồn ! Ôm được 'túi đa' mà chúng ta ai dòm ngó !

- Vồng ôm : Một số nhà trong các quận ven đô Sài Gòn lại dùng vồng cây ăn trái để chén vồng ôm. Chúng ta treo như chén vồng khu vực trong các lùm cây và để biết dành cho chén sinh, sinh viên trở nên chén nhau vào đây du hí tự sáng đến tối. Chúng ta đóng tiền thuê vồng rồi tha hồ ăn trái cây và vui chén thoải mái không thấy cô nào kiếm soát, quỵ rầy ! Cha mẹ thì yên chí con đến trở nên, lên lớp và vào thể văn làm bài tự sáng đến tối, ngày nào cũng như ngày nào cho đến lúc nào kết quả trông thấy...thì mới ngủ ng ôm vồng !

- Đấm bóp ôm : Viêt Nam là chén trò của Thái Lan như người lại với qua một thể không kèn không trống ! Đấm bóp Viêt Nam là hình thức nói chén cho vui vì khách và nằm lên ghế ng, đấm bóp viên đã chén hết lớp áo quần, người ngay trên bề ng khách mà xoa bóp thì ông già bầy mồi cũng chén xuân hương gì trai trẻ hay các ông đang đến sảng sảng ! Chén chén ra giá tiền chén thì đấm ng, đấm nôm, đấm nghiêng đấm ngà gì cũng được !

- Hết tóc ôm : Một người đi Viêt Nam với cho nghe, có ông già thì Viêt Nam chén vài ba ngày đi hết tóc một tuần. Tóc thì chén còn lại thể vài sợi mà chén hết đi hết rồi mãi, đến nỗi đứng chén còn thấy sợi nào nữa. Thế mà vẫn khoái đi hết cái đứng trước ! Chén chén, mà lên một ra mà thừng thừng chén chén (còn) non, chén lại đang vồng qua vồng rồi trở chén một. Các tay thể muến đến khách kiếm thêm tiền 'boa' thì chén chén kéo đến mọi ông già vào ngay bề ng chén chén kín kia là ăn tiền ! Thế nào ngoài tiền hết chén chén, thể cũng kiếm được chén 'boa' gộp đôi, nhất là khi gộp được vài ông Viêt ki u già một chút !

- Ráy tai ôm : Đây là ki u ôm mọi ông Viêt ki u thích nhất. Người thể gái người bên trái như người ráy tai phải chén chén khách hoặc người chén chén, chén dù người ki u này cô thể chén thừng thừng gì trong lỗ tai khách hàng. Khách cũng không chén thể chén chén, chén nhòm một đề mê cho đến lúc đứng dậy móc ví trở tiền !

- Câu ôm : Đóng tiền, như một và chén chén rồi kiếm một túp lầu trống hay đi ra xa một chút, thể

còn xuống câu rồi...t do ôm, có công an canh chừng khu vực ! Chờng còn biết có cá hay không, cá cắn câu hay mới còn hay hết làm gì, còn việc say sưa ôm cho đến hết giờ, xong trở còn ra về thoải mái...

- Du lịch ôm : Chỗ chỗ còn có sẵn đã tổ chức những cuộc du lịch ôm cho những Việt kiều có máu mê, những ông già khoa bảng về nghiên cứu hợp tác và kinh doanh buôn bán làm ăn tại Việt Nam, những chủa thợ báo chí khai ra những vụ nọ y. Tôi lấy chuyện xảy ra tại Châu-Âu các đây vài năm để dẫn chứng về du lịch ôm. Một tổ chức đểch-vấn-khiếu-vấn của công sở n n n ngoài nghiên cứu từng cá nhân mà chúng nhm vào để tổ chức một cuộc ngoi, học hỏi, tìm hiểu văn hóa n n ngoài và cuộc ngoi nghiên cứu chỉ dành riêng cho các vị trí thc khoa b n đàn ông... Dĩ nhiên là đoàn du lịch không có đàn bà (đa số đàn bà ít tham d vào các sinh hoạt chính trc của các ông, nhất là nghe đi quan sát nghiên cứu). Chờng trình kéo dài một tuần tại th đô n một n c Đông Âu (một quc gia đểnh c c a nhieu ng i lao đểng để c công sở n giải l i và cũng là cái n nô l chui do nhà n n c tổ chức g i qua). Đoàn ng i chờng kho ng g n 20 ng i, khi qua đến n n i, những ng i n y để c gi i thi u những cô gái tr , đểp s cùng đi tháp tùng với đoàn trong th i gian du ngoi n, nghiên cứu...Th là mới ông để c một cô làm b n h u h t i b n c a cuộc du lịch n m cho đến lúc chia tay. Những sau đó các ông đều tóa h a tam tinh vì những cuộc du lịch ‘n m’ đã để c t n tình thu hình, các ông mu n yên thân thì nghe i đểng chờng để i ch để và hãy tích c c tham gia chờng trình hoà gi i hòa h p...

- Ôm tại b n : Hay còn nói ôm t A đến Z. Kinh nghiệm ôm không cho phép ng i đàn ông b ngang gi a chờng, dù ôm để i hình thc nào, gi gi c nào những khi đã t n nhanh t n m nh lên t t đểnh đề mê khoái c m thì phải đi t i b n. Các em bé thì r r e m i m c ‘t i luôn đi bác tài’ thì chuyện gì xảy ra sau đó ch có tr i biết n u không ôm phải m t đểng vì khu n HIV thì đã thành công qua một để c bà xã !

Ôm cũng có nhieu ki u :

- Ôm đểng : Ôm ki u ‘đã chi n’ n y i Việt Nam thờng xảy ra trong các b i cây, vách tờng, tr đèn, nhà v sinh c a hàng, quán ăn, t m cà-phê, k t l m thì trong toilette công s , phi trờng, trên phi c ...hay ngay trong bureau c a cán b cao c p.. Đây ch là ‘ôm khai v’ c a hai ng i k t gi , k t t n, k t ch , m i quen nhau, học gi a th ký v i ch trong gi làm vi c...

- Ôm ng i : Hình thc n y th y nhieu trong các bar, quán cà-phê, phòng trà...là giai đo n để u c a ôm n m những th t để khách. Tại các thành ph l n v i hàng ngàn bar, t m, quán m i đêm đều đông ngh t khách hàng. Đây là hình nh thành công đểm nét qua vi c giáo d c theo ch nghĩa văn hóa để cũng nh m u để ru ng th h tr c a ch để c công sở n.

- Ôm n m : Là giai đo n chót c a các hình thc ôm để k t thc vi c mua bán gi a hai ng i khác phái.

- Ôm bay : Hi n gi thì chủa xu t hi n tại Việt Nam những tôi cam đoan ch m t th i gian ng n n a s để c nhà n n khai trờng. Các cô các c u mu n làm nhân viên phi hành, dù là rót trà b ng cà-phê những mu n để c thu đểng m i ng i phải đóng năm t b y để c ch c cây vàng. Khi để c thu nh n thì phải làm thêm để ki m t n nh chuyển t n l u, buôn b ch phi n (x y ra t i Úc), giao áo qu n may s n, buôn th t chó t i (giao cho khách hàng t i Pháp), ăn c p hàng trong các siêu th , ch hàng l u v Việt Nam (x y ra t i Nh t) đã b khám phá thì đểng lờng lờng thi n đầu để để đóng h i ch t. H n n a, Việt ki u t y chay Air Việt Nam, ch c ch n công ty n y s p t m. Ch cón một cách m ‘đểch v bay ôm’ để móc t n khách trên các đo n đểng bay su t hàng ch c ti ng đểng h . Các ông thờng đi v Việt Nam chu n b để hờng c a l để t giá n y vì ‘để i t n g ôm’ để c tuy n ch n g t gao b ng c ch c cây vàng ! Những khuyên các ông m t n t v h u ăn t n già, đểng hòng r vào c a quý n y, ph ng tay

Tác Giả: Đinh Lâm Thanh
Thứ Sáu, 20 Tháng 3 Năm 2009 01:08

Một xã hội mà chuyên ăn và ôm đồm các ngành i dân đưa lên hàng đầu, những tư tưởng xa xôi và không phải là chủ trương của nhà cầm quyền thì cũng là con đẻ của cái văn hóa đ. Về tư tưởng lại đ. t n c và dân tộc Việt Nam sẽ đi về đâu khi chủ b. ăn và ôm !